

PRÍRUČKA ÚSPEŠNÝCH

Sedem rád na riešenie každého problému

Alexander Birčák

Alexander Birčák

PRÍRUČKA ÚSPEŠNÝCH

Sedem rád na riešenie každého problému

2012

PRÍRUČKA ÚSPEŠNÝCH

Sedem rád na riešenie každého problému.

Obsah:

1. Úvod	5
2. V čom je problém, keď máme problém	7
3. Rozumový, intuitívny a iné spôsoby riešenia úloh	10
4. Tri stavy mysle pri riešení problémov	20
5. Kontrola osudu	24
6. Schopnosť riešiť problémy	29
7. Rozum a cit pri riešení problémov	37
8. Psychické bloky	39
9. Päť etáp spracovania problému	50
10. Sedem rád na riešenie každého problému	60
11. Použité zdroje	62

1. ÚVOD

Možno sa spýtate, **o sa musí sta, aby lovek napísal príru ku o riešení problémov?** A kde berie ten lovek odvahu tvrdiť, že jeho **návod bude skuto ne fungova ?**

Stalo sa to, že sa jeden nadmieru úspešný lovek, ktorý v Prahe zastával vysoké funkcie v rôznych nadnárodných spoločnostiach, zrazu ocitol na dne. Dramatický rozpad manželstva, strata zamestnania, smrť otca. K tomu depresie a nechcú oko vek robiť. Syndróm vyhorenia ako z útlanky.

Mal som pocit, že nemá zmysel začínať nie o nové, kým neexistujú, pretože prestalo fungovať to staré. A bola to práve zvedavosť, ktorá ma z toho dna zodvihla. Začal som študovať a skúšať na sebe rôzne návody na šťastný život – náboženstvo, psychotroniku, psychológiu...

Niektoré návody fungovali, niektoré nefungovali. Potom som objavil „základnú otázku“, ktorá mi otvorila úplne nové možnosti (dočítate sa o nej ďalej). Najprv som pomohol sám sebe, potom ma začali vyhľadávať ľudia, ktorí potrebovali pomoc tiež. U niektorých moja pomoc fungovala priamo zázračne, u niektorých to tak slávne nebolo. Položil som si otázku – čím sa líšia úspešní klienti od neúspešných? Po niekoľkých rozhovoroch s úspešnými klientmi som zistil, čím sa odlišujú od neúspešných – **ich schopnosťou prijať pomoc a zachovať si kontrolu nad svojím osudom.**

Práve úspešní klienti ma priviedli k tomu, že som svoje praktické poznatky začal formulovať do teórie, o ktorej som najprv hovoril, že to je zdravý rozum. Tento termín sa však neosvedčil – nárokuje si na neho veľa iných ľudí a každý pod tým rozumie trochu niečo iné. Potom prišlo meno **Praktická logika**. Logika, lebo tá teória je založená na

rozumovom prístupe k riešeniu problémov. Praktická, lebo je to v praxi vyskúšané a určené na ďalšie jednoduché použitie v praxi.

Či to bude fungovať aj vám, to neviem. O chvíľu sa dozviete „základnú otázku“ a záleží hlavne na vás, či a ako sa ju rozhodnete používať.

2. V OM JE PROBLÉM, KE MÁME PROBLÉM?

Problém je slovo trochu problematické, už len to slovo v niektorých situáciách vyvoláva negatívne emócie. Ako vzniká problém? Veľmi jednoducho. Naš deň je poskladaný z rôznych úloh, ktoré potrebujeme splniť, aby náš život prebiehal ako-tak uspokojivo. Po rannou hygienou, alej ráno ajkami, odchodom do práce, pracovnými povinnosťami, návratom domov, nejakou zábavou, večerou a spánkom. Tieto úlohy obvykle plníme automaticky, ani sa nad tým nezamýšľame. Až kým sa nie o nepokazí...

Práve v okamihu, keď sa to pokazí a my si za neme všímame, že to nefunguje tak, ako by to malo, sa z bežnej úlohy stáva problém.

Spolu s týmto býva problém malý. Napríklad ráno nefunguje elektrina, čo nám trochu skomplikuje život. **Väčšinu z nás to nabudí k inom** – ženy požiadajú o pomoc muža, muži rovno skúsia nahodiť poistky v byte. Ak to nepomôže, skúsia poistky na spoločnej chodbe (ak bývajú v paneláku). Ak ani to nepomôže, problém začína naberať hrozivé rozmery. Ústavu prinesie až správa od suseda, že vyhorel centrálny istič, ale elektrikári sú už na ceste. Možno si trochu zanádáva, ale vidina skorého riešenia problému ho necháva v kategórii „malých“, s ktorými sa dá žiť.

Problémy majú zaujímavú vlastnosť. Nielenže nám život „otravujú“, oni nám ho aj spestrujú.

Predstavte si, že sa vám podarí opraviť elektrinu tým, že nahodíte poistky na spoločnej chodbe. Hne máte dôvod na malú radosť. To ak ste optimista. Ak ste pesimista, tak máte dôvod zanádávať si, že sa pokazila elektrina. Lebo

keby sa nepokazila, museli by ste si hľadať iný dôvod na nadávanie. Jasné, zdatný pesimista si dôvod na nadávanie ahko nájde, ale uznajte – zanádávať si na nie o nového má predsa len nie o do seba!

A teraz vážne. Viete si predstaviť, že by ste v práci nemuseli riešiť žiadne problémy? Ako dlho by ste v nej vydržali? Viete si predstaviť futbalový zápas, v ktorom by vášmu mužstvu súper nekládol žiaden odpor a bez akéhokoľvek pokusu o protiútok by si nechal strelí 100 gólov? Ako dlho by ste sa na taký zápas pozerali?

Poviete si: čo to je za nezmysel? Veľmi to už nie je zápas, to je nejaký nepodarený tréning. Na to nemá zmysel sa pozerať. Keď sa ale súper bráni, a dokonca strelí našim pár gólov (robí nám problémy), a nám sa napokon podarí vyhrať, tak si povieme: To bol ale skvelý zápas!

Tu vidíme, ako nám problémy spestrujú život. Vyvolávajú v nás síce stres, ale je to dobrý, posilujúci stres (eustres), ktorý nás povzbudzuje k inom a nabíja nás energiou.

Kedy sa z „malého“ problému stáva „veľký“?

„Malý“ problém je malý dovtedy, kým si myslíme, že to nejakým spôsobom zvládneme, že to vyriešime. Bod zlomu nastáva vtedy, keď zistíme, že to nevieme vyriešiť, **ke stratíme kontrolu nad problémom**. Vtedy sa „posilujúci“ stres zmení na „oslabujúci“, „zlý“ (distres). **Problém nám energiu prestane dodávať a naopak nám ju za ne odberáva.**

Príkladom, ako problém loveku buď dodá energiu, alebo odoberie, je dobiehanie na odchádzajúci autobus. Ak si myslíme, že to ešte stihneme, tak sa k nemu rozbehneme. Stres z odchádzajúceho autobusu a viera, že to stihneme, nám energiu dodajú a vybudia nás k akcii. **Keď nám energiu dodal, tak je to posilujúci stres.**

Ak zistíme, že to nestihneme, tak nielenže k nemu nezačneme bežať, ale možno sa úplne zastavíme. Stres z odchádzajúceho autobusu a zúfalstvo z toho, že ho nestihneme nám energiu odoberie, a dokonca zastaví našu chôdzu tým smerom. **Pretože nám energiu odobral, je to oslabujúci stres.**

Dlhodobé hromadenie „veľkých“ a „odolných“ problémov môže loveka viesť až k úplnému emočnému a psychickému vyčerpaniu – syndrómu vyhorenia. Taký lovek je v depresii a nechce sa mu robiť už vôbec nič.

3. ROZUMOVÝ, INTUITÍVNY A INÉ SPÔSOBY RIEŠENIA PROBLÉMOV.

Spôsobov riešenia problémov je viacero. Dajú sa rozdeliť na:

- a) sprevádzaný,
- b) rozumový,
- c) intuitívny,
- d) nadprirodzený.

a) SPREVÁDZANÝ SPÔSOB

Tento spôsob riešenia problémov využívajú najviac deti, ktoré sú po narodení odkázané na opateru dospelých. **Dieťa sa spolieha v riešení problémov na tých, ktorí ho sprevádzajú životom a kontrola osudu dieťaťa je plne v rukách iných ľudí.**

Pri normálnom vývoji je dieťa čím ďalej zručnejšie a schopnejšie rieši svoje problémy samo. S príchodom do dospelosti preberá v dôležitých otázkach kontrolu svojho osudu do svojich rúk. A za to neponúka ostatné spôsoby.

Napriek tomu sa aj u dospelého loveka v určitých situáciách môže vyskytnúť sprevádzaný spôsob riešenia problémov, keď žiada o pomoc, alebo necháva riešenie svojho problému na iných.

Ak si pri tom lovek necháva kontrolu svojho osudu (zodpovednosť) vo svojich rukách, je to výhodné pri domácej práci. Ak s odovzdaním úlohy odovzdá aj zodpovednosť za svoj osud, je to detinské správanie so všetkými nevýhodami.

b) ROZUMOVÝ (VEDECKÝ) SPÔSOB

spoíva v tom, že si lovek najprv zhromaždí potrebné informácie, návody a dôkazy. Na základe toho si vytvorí plán, technológiu i postupnosť krokov, ktoré ho spoahlivo dovedú k výsledku.

Ak sa chceme rozumovo nau i ovláda nový DVD prehráva , znamená to **pre íta si návod na použitie, aby sme vedeli, o ktorý gombík ovláda**. Potom stlá ame gombíky na istotu a prehráva funguje tak, ako má. Pravda, ak je ten návod napísaný pre normálnych udí a nie pre jadrových fyzikov.

Nie všetky návody sú napísané zrozumiteľne. Preto ve a udí volí iný rozumový spôsob u enia – **opýta sa predava a v obchode, ako sa to ovláda**.

Rozumový spôsob nás takmer vždy privedie k rovnakému výsledku. Po pre ítaní dobrého návodu na použitie vä šina udí dokáže zapnú a dlhodobu úspešne používa DVD prehráva . Pravda, ve a udí siahne po návode až po vy erpaní lákavejších (napríklad intuitívnych) možností.

Z toho vyplýva, že **rozumový spôsob riešenia úloh je dobrý na to, aby sme spoahlivo splnili našu úlohu bez vekej námahy a nepríjemných prekvapení**. To, že to nebude fungova na 100 %, je tiež dopredu jasné. Vždy sa nájde nie o, „na čo soudruzi z NDR nepomysleli“.

ím prepracovanejšia technológia alebo návod, tým vä šia pravdepodobnosť úspechu. Takýmto technológiám sa udovo hovorí, že majú „vychytané“ chyby.

Nezrozumiteľné návody na použitie nie sú jedinou nevýhodou rozumového riešenia problémov. **Jeho hlavnou nevýhodou je to, že ak máme stokrát opakova nejakú innos vždy rovnakým spôsobom, býva to dos nudné**. Naš astie, ve a nudných a opakujúcich sa prác za nás prevzali stroje.

Vedci tiež používajú rozumový spôsob riešenia úloh. Najprv si zhromaždia poznatky o študovanej veci. Potom ich roztriedia, vyvodí z toho určité zákonitosti a na ich základe urobí predpoklad (hypotézu). Svoj predpoklad potom pokusom bu potvrdia, alebo vyvrátia.

Z praxe

Takto postupoval aj zakladateľ genetiky Gregor Mendel, ktorý robil pokusy s krížením rastlín.¹ Po stovkách pokusov s krížením hrachu s červenými kvetmi s hrachom so žltými kvetmi zistil, že ich potomkovia budú ma vždy bu len červené, alebo len žlté kvety. V žiadnom prípade nedostane zmes potomkov – as s červenými a as so žltými kvetmi.

Na základe týchto pokusov potom Mendel sformuloval svoje zákony dedičnosti. Ak dodržíte podmienky pokusu, dostanete aj dnes úplne rovnaké výsledky kríženia hrachu, ako dosiahol Mendel pred stopäťdesiatimi rokmi.

c) INTUITÍVNY (HEURISTICKÝ) SPÔSOB

riešenia problémov spoíva v tom, že sa lovek **rozhoduje a koná bez predchádzajúcich príprav a dôkazov**, iba na základe svojich i cudzích pocitov. Pri takomto vystihnutí

podstaty veci hrá ve kú úlohu talent loveka a jeho predchádzajúce skúsenosti.²

Heuristika znamená približné riešenie problémov, založené na odhade, intuícii, skúsenosti, alebo jednoducho na zdravom rozume. Nezarau uje najlepšie riešenie problému, zato je jednoduchá, rýchla a kedyko vek použite ná. **Najjednoduchšia intuitívna (heuristická) metóda je metóda pokusu a omylu.**

Ak sa chceme nau i ovláda nový DVD prehráva intuitívne, znamená to, že chytíme ovláda a za neme stlá a gombíky metódou pokusu a omylu. Po krátkej chvíli už aj bez ítania návodu vieme, ktorým gombíkom sa prehráva zapína, vypína i programuje. Alebo sme na to ani po polhodine pokusov neprišli a už sa nás zmoc uje zlos . Alebo sme prehráva zablokovali tak, že musíme navštívi servis.

Tu vidíme výhody aj nevýhody intuitívneho spôsobu riešenia úloh. Výhodou je, že sa môžeme dosta k výsledku skratkou, bez ítania návodu. Nevýhodou je, že naša skratka možno nebude fungova a dokonca môžeme prehráva aj poškodi .

Neochota udi íta dlhé návody na použitie sa využíva pri tvorbe nových po íta ových programov, ktoré majú „intuitívne“ ovládanie. Ovládanie nových programov je umiestnené tam, kde je to logické a kde by ho v šina užívateľov na základe predchádzajúcich skúseností sama h adala.

Aj vedci asto používajú intuíciu pri h adaní priekopníckych riešení. Potom ale nasadia vedecké (rozumové) metódy, aby svoju intuíciu bu potvrdili, alebo vyvrátili.

Niektorí vedci uvádzajú, že riešenie svojho vedeckého problému najprv uvideli vo sne a ke sa zobudili, iba to riešenie zopakovali. Thomas Alva Edison urobil pri h adaní vlákna do žiarovky 3 500 pokusov, kým prišiel na to, že to má by práve volfrámové vlákno. To skôr pripomína riešenie rozumové než intuitívne.

Ako súvisí š astie s intuíciou?

Ve a udi považuje za **š astie to, ke sa bez zvláštnych priprav ocitnú v správny as na správnom mieste** a tam urobia správnu vec, z ktorej majú ve ký úžitok. Ak idú kupova chladni ku a „náhodou“ zamieria k zastr enému obchodu, kde zistia, že práve dnes tam majú 20% z avu na ich chladni ku, **budú to považova za š astie.**

Ak pre ítajú všetky letáky zo schránky a nakoniec na internete zistia, že v susednom meste ich vybranú chladni ku predávajú s 20% z avou, toto za š astie neozna ia. **Budú to považova za svoju zásluhu** (dôsledok svojho snaženia a rozumového spôsobu riešenia úlohy).

Taktiež **podnikatelia** asto ozna ujú za š astie, ke sa im podarí urobi bez ve kých priprav dobrý obchod. Mnohí z nich sa takto intuitívne vypracovali od piky a podnikanie sa im utešene rozrástlo. Ale len do asu. Akonáhle firma dosiahne ur itý po et zamestnancov (alebo obrat), majite ovi prestáva fungova intuitívne riadenie firmy. Jeho zamestnanci obvykle nemajú takú intuíciu, ako má majite . Ak by ju mali, tak nie sú jeho zamestnancami, ale konkurentmi.

A majite stojí pred otázkou života a smrti: **Môže zo svojich intuitívne vychodených cestí iek vytvori štandardné**

obchodné postupy, ktoré nauí plni svojich zamestnancov. To je rozumový spôsob plnenia úloh.

Alebo sa bude i na alej spolieha na svoju intuíciu a aká ho nepochopenie a odmietanie jeho zamestnancov, ktorí vôbec netušia, o om im to hovorí. Oni jeho intuíciu totiž nemajú, ale sú schopní sa nauí predpísaný postup.

Podnikate om, ktorí v as nenahradia intuitívny spôsob podnikania za rozumový, hrozí vyhorenie.

Existuje ve a **testov na syndróm vyhorenia**. Jeden test s ru ením obmedzeným je v podobe otázky:

o je to podnikate ské š astie?

Ak na u podnikate nevie odpoveda , nasleduje otázka: o je to podnikate ské neš astie? Ak na u odpovie, tak je pravdepodobné, že už vyhorel a práve vám pomenoval dôvody svojho vyhorenia. Sú to oblasti jeho podnikania, v ktorých nezaviedol rozumové techniky riešenia úloh.

Výhodou intuitívneho riešenia je teda to, že sa môžeme dosta k výsledku ve mi rýchlo, alebo dokonca môžeme dosiahnu výsledok, o ktorom si všetci mysleli, že je to nemožné.

Nevýhodou je to, že iný lovek môže dosiahnu odlišný výsledok než my.

Najvä šou nevýhodou je to, že asto náš problém takto vôbec nevyriešime.

d) NADPRIRODZENÝ SPÔSOB

riešenia problémov spo íva v tom, že lovek robí po as riešenia problému rôzne tajomné úkony, zariekavania, využíva amulety a privoláva na pomoc vyššie (nadprirodzené sily).³ asto tu chýba priama prí inná súvislos medzi „nadprirodzenom“ a úspešným riešením úlohy a aj úspešnos takýchto riešení je ve mi neistá.

Prosba o pomoc od nadprirodzenej bytosti môže by aj pozmenený (transformovaný) sprevádzaný spôsob riešenia problémov. Akurát namiesto živého rodi a (authority) sa lovek obracia k „nebeskému“ otcovi, alebo inej nadprirodzenej bytosti.

Ak sa chce niekto nauí ovláda nový DVD prehráva s pomocou nadprirodzenej bytosti, znamená to žiada ju o pomoc pri poznávaní prehráva a. Tá pomoc môže prís v podobe odpovede, ktorý gombík stla í ako prvý, ktorý ako druhý at . Pomoc môže prís aj v podobe rady, aby si doty ný pre ítal návod.

V prvom prípade sa riešenie podobá na intuitívne riešenie, v druhom na rozumové riešenie. **Zásadný rozdiel je však v tom, že pri intuitívnom riešení v a í lovek za riešenie problému sám sebe** (svojmu talentu, dôvtipu, citlivosti). Kontrola jeho osudu je v jeho rukách.

Naproti tomu pri nadprirodzenom riešení poskytol pomoc nepoznate ný Boh, anjel strážny, alebo tajomný rituál. Kontrola osudu loveka je v cudzích rukách – Boha, alebo tajomného rituálu.

Ak nám anjel strážny odporú a pre íta si návod, tak je to tiež nadprirodzený spôsob. Náš osud je v rukách anjela

strážneho. Pri rozumovom spôsobe je to naše rozhodnutie, že si prečítame návod a náš osud je stále v našich rukách. Horšie je, keď po vykonaní tajomných rituálov a modlitieb ku všetkým svätým problém stále pretrváva.

Príkladom nadprirodzeného spôsobu riešenia problémov môže byť aj kreatívna psychologická **technika Múdreho radcu**. Podľa nej by sme si mali vytvoriť imaginárneho (v našej myšli vytvoreného) dobrého radcu, ktorého sa budeme pýtať na radu v dôležitých veciach. Vyžaduje to trochu cviku, aby sme vedeli na jednej strane položiť radcovi otázku a na druhej strane si predstaviť, ako nám Múdry radca odpovedá.

Takto sa dá opýtať o radu kohokoľvek, aj Boha, alebo zosnulých osôb. Zdravý rozum ale káže, aby sme každú takúto odpoveď podrobili kritickému skúmaniu. Napríklad podľa toho poznáme, že to bola odpoveď od Boha, a nie od pokiaľ sa pokúšate a?

V okamihu, ako podrobíme takto získané rady kritickému skúmaniu, to prestáva byť nadprirodzený a mení sa to na rozumový spôsob riešenia problémov s netradičnou inšpiráciou.

Možno sa spýtate, či táto technika môže priniesť niečo užitočné a ako je vôbec takto možné získať niečo užitočné. Jedným z vysvetlení môže byť **teória o hraní rolí**. Každý z nás hrá rolu ľuďka, ktorý zastáva určité miesto v spoločnosti. A podľa toho aj zvykneme uvažovať a konať. Stačí, keď sa naše miesto v spoločnosti zmení a s tým sa zmení aj spôsob nášho myslenia a konania. Určite si spomeniete na ľuďka vo svojom okolí, ktorého povýšenie do vyššej funkcie vo mienke zmenilo. Niekedy k lepšiemu,

inokedy k horšiemu. To je dôsledok toho, že každý hrá inú rolu a každý sa správa podľa toho, čo považoval v danej roli za správne.

Z praxe

Psychológovia urobili pokus s hraním rolí s dobrovoľníkmi – študentmi na univerzite.⁴ Prvej skupine prikázali, aby si predstavili, že sú univerzitní profesori. Druhá skupina si mala predstaviť, že sú bezdomovci. Tretia skupina bola kontrolná, mali hrať vysokoškolských študentov. Všetkým trom skupinám dali vyplniť inteligentné testy.

Neprekvapilo, že skupina obyčajných študentov dosiahla IQ bežné u vysokoškolských študentov. Zaujímavé ale bolo to, že skupina hrajúca univerzitných profesorov mala výrazne vyššie IQ a skupina „bezdomovcov“ mala naopak výrazne nižšie IQ, v porovnaní s „obyčajnými“ študentmi.

Takto sa dá vysvetliť, prečo sú odpovede ľuďka vierohodne hrajúceho Múdreho radcu iné, než odpovede „obyčajného“ ľuďka. Druhé vysvetlenie je, že keď nám skutočne prehovoril Boh alebo duch nejakého zosnulého. A určite existuje aj tretie vysvetlenie...

Zhrňte si teraz spôsoby riešenia úloh.

Ľudia pri riešení úloh často postupujú **intuitívne, urobia to, o čom napadne ako prvé**, ako druhé, ako tretie... často sa im takto podarí obdivuhodné veci. Ak to funguje, fajn. **Ak im to nefunguje, obvykle ich to znechutí a problém**

radšej odložia, hodia na niekoho iného, alebo za nú používa rozum.

udia môžu pri riešení úloh robi aj rôzne magické úkony (napríklad zaklopa na drevo, aby to nezakríkli), alebo prosi o pomoc rôzne nadprirodzené bytosti. Kým to funguje, tiež nie je dôvod na tom nie o mení. Ak to nefunguje, postup je podobný ako pri intuitívnom spôsobe.

Ak dospelí udia prenesú zodpovednosť za riešenie svojho problému na blízke žijúce osoby, obvykle im nejde o riešenie problému, ale o získanie pozornosti a o manipuláciu u mi. astý výskyt sprevádzaného spôsobu riešenia problémov bez ponechania si zodpovednosti za výsledok signalizuje psychické problémy takého loveka.

Na druhej strane prenesenia práce na iného loveka pri zachovaní si zodpovednosti za výsledok je podmienkou pre zapojenie sa do de by práce.

Rozumový spôsob riešenia úloh si môžu udia zvoliť bu vedome a dobrovoľne, alebo prinútení neúspechom iných spôsobov. Rozumový spôsob spoíva v tom, že si zhromaždia dostupné informácie, návody, odporúčania a z toho si vyberú pre nich ten najvhodnejší spôsob riešenia úlohy.

Na tomto mieste stojí za zmienku, že žiaden zo spôsobov riešenia problémov nie je stopercentne dobrý alebo stopercentne zlý. Každý má svoje výhody i nevýhody.

Schopnosť vybrať si v správnej situácii správny spôsob riešenia problému robí z loveka mimoriadne úspešného riešiteľa a úloh.

4. TRI STAVY MYSLE PRI RIEŠENÍ PROBLÉMU

Pri riešení akéhokoľvek problému sa nachádzame v jednom z troch stavov mysle:⁵

- a) tupé prázdno,
- b) osvietené jasno,
- c) sloboda možností.

Samotné označenia sú dostatočne popisné na to, aby sme si vedeli predstaviť, ako sa vtedy lovek cíti.

Pri **TUPOM PRÁZDNE** je lovek psychicky na dne, je mu zle a nevie, čo by mal urobiť, aby sa jeho problém vyriešil. Ak sa loveku nahromadí tupé prázdno z viacerých strán, **hrozí mu syndróm vyhorenia.**

Pri **OSVIETENOM JASNE** má lovek voči mi jasnú predstavu, čo má urobiť, aby problém vyriešil. Výhodou je, že sa nemusí rozhodovať, akým spôsobom problém rieši, pretože má jeden jediný, geniálny a stopercentný PLÁN, ktorý ho dovedie do víťazného cieľa. A voči mi často to tak skutočne funguje. Ale len do času.

Murphyho zákon hovorí, že čo sa môže pokaziť, sa pokazí. Čo sa nemôže pokaziť, to sa pokazí tiež. A z praxe vieme, že aj tie najspoahlivejšie postupy niekedy zlyhávajú. Ak sme pri riešení takejto úlohy mali osvietené jasno, hrozí nám pri opakovanom neúspechu šmykajúca do tupého prázdna. Najneskôr vtedy nám pomôže:

SLOBODA MOŽNOSTÍ

Ako samotný názov hovorí, vtedy nemáme jeden, ale viac spôsobov riešenia problému. Má to síce tú nevýhodu, že sa